

I.Sygn. akt XI K 102/17

III.

3.1.WYROK ŁĄCZNY

3.2. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk Północ w Gdańsku XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Kamińska

Protokolant: Anna Matysiak

po rozpoznaniu sprawy o wydanie wyroku łącznego

w stosunku do skazanego **K. K. (1)** syna S. i C. zd. M. , urodzonego (...) w G.

Skazanego prawomocnymi wyrokami :

1. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 09 grudnia 2014 roku sygn. akt X K 811/14 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności, środek karny 2 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych , świadczenie pieniężne w wysokości 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, w dniu 23 stycznia 2017 roku wykonano środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych , kara ograniczenia wolności nie została wykonana ;

2. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 10 czerwca 2015 roku sygn. akt II K 349/15 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat , i karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych po 10 złotych stawka, w dniu 6 grudnia 2016 roku wykonano karę grzywny, nie zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności, okres próby upłynął w dniu 18 czerwca 2017 roku ;

3. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 30 listopada 2015 roku sygn. akt X K 844/15 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku ograniczenia wolności , postanowieniem z dnia 2 lutego 2017 roku karę ograniczenia wolności zamieniono na 182 dni zastępczej kary pozbawienia wolności , postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2017 roku wstrzymano wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności i ustalono, że do wykonania pozostaje kara jednego roku ograniczenia wolności , kara nie została wykonana ;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk Północ w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2016 roku sygn. akt XIX 663 /15 za przestępstwo z art. 178a § 1 i § 4 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 5 lat, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej ;

I. przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, na mocy 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. , art. 86 § 1 k.k., art. 87 § 1 k.k., art. 89 § 1b k.k. łączy skazanemu K. K. (1) jednostkowe kary ograniczenia wolności i karę pozbawienia wolności orzeczone wyrokami :

- Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 09 grudnia 2014 roku sygn. akt X K 811/14,

- Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 30 listopada 2015 roku sygn. akt X K 844/15 ,

- Sądu Rejonowego Gdańsk Północ w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2016 roku sygn. akt XIX 663 /15

opisanych w pkt 1, 3 i 4 komparycji wyroku i w ich miejsce wymierza skazanemu K. K. (1) karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 85 §1 i § 2 k.k. łączy skazanemu K. K. (1) środki karne w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 09 grudnia 2014 roku sygn. akt X K 811/14 i Sądu Rejonowego Gdańsk Północ w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2016 roku sygn. akt XIX 663 /15 i wymierza skazanemu środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 (pięciu) tysięcy złotych ;

III. na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

IV. na mocy art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia skazanego od ponoszenia opłat , zaś na zasadzie art. 626 § 1 k.p.k. , art. 624 § 1 k.p.k. koszty postępowania przejmuje na rzecz Skarbu Państwa .

3.3.Sygn. akt: XI K 102/17

IV.UZASADNIENIE

VI.Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. (1) został prawomocnie skazany wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 9 grudnia 2014 roku sygn. akt X K 811/14 z przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności, środek karny 2 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, świadczenie pieniężne w wysokości 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i pomocy Postpenitencjarnej, w dniu 23 stycznia 2017 roku, wykonano środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, kara ograniczenia wolności została wykonana;

2. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 10 czerwca 2015 roku sygn. Akt II K 349/15 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat i karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych po 10 złotych stawka, w dniu 6 grudnia 2016 roku wykonano karę grzywny, nie zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności, okres próby upłynął w dniu 18 czerwca 2017 roku.

3. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 30 listopada 2015 roku sygn. akt X K 844/15 za przestępstwo z art. 278§ 1 k.k. na karę 1 roku ograniczenia wolności, postanowieniem z dnia 2 lutego 2017 roku karę ograniczenia wolności zamieniono na 182 dni zastępczej kary pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2017 roku wstrzymano wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności i ustalono, że do wykonania pozostaje kara jednego roku ograniczenia wolności, kara nie została wykonana.

4. Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2016 roku sygn. akt XI K 663/15 za przestępstwo z at. 178a § 1 i § 4 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 5 lat, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych na rzecz Funduszu pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

/dowód: wyroki z akt załączonych Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku X K 811/14, Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku X K 844/14, Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku XI K 663/15, dane o karalności, k. 73- 75/

Pismem z dnia XI Wydział Wykonawczy Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku przesłała do tut. Sądu zarządzenie Przewodniczącego Wydziału wraz z odpisami wyroków celem rozważenia możliwości wydania wyroku łącznego.

/dowód: wniosek XI Wydziału Wykonawczego Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku, k. 2/

Z treści kwestionariusza wywiadu środowiskowego przeprowadzonego przez kuratora sądowego wynika, że skazany K. K. (2) nie posiada stałego zatrudnienia, a pracuje dorywczo na budowie, z czego osiąga dochód w wysokości około 1000 złotych miesięcznie. Kurator ustalił, iż skazany jest kawalerem. Posiada jedno dziecko- córkę N. w wieku 7 l., która pozostaje przy matce K. D., zamieszkałej w G.. Na rzecz dziecka skazany obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych w wysokości 500 złotych miesięcznie. Od dłuższego czasu obowiązek alimentacyjny nie jest realizowany przez opiniowanego, z powodu czego ma on znaczne zaległości alimentacyjne. Z dzieckiem ma bardzo sporadyczny kontakt. Skazany K. K. (1) zamieszkuje u swojego ojca w 3 pokojowym mieszkaniu. Ma do dyspozycji swój pokój. W mieszkaniu panuje porządek, jest ono skromnie umeblowane. Ojciec skazanego S. K. otrzymuje emeryturę z ZUS w wysokości 900 złotych miesięcznie. W utrzymaniu domu pomaga również starsza siostra skazanego B. G., która prowadzi oddzielne samodzielne życie. Matka skazanego zmarła w roku 2013.

W treści wywiadu wskazano, że zgodnie z informacjami uzyskanymi od skazanego i jego ojca ustalono, że w trakcie nauki w szkole zawodowej uzyskiwał średnie wyniki w nauce. Nie stwarzał problemów wychowawczych. Skazany oświadczył, że posiada dobry stan zdrowia. Nie ma orzeczeń lekarskich ograniczających możliwości podjęcia pracy zarobkowej. Nie leczył się on psychiatrycznie. Nie jest uzależniony od środków odurzających.

Kurator wskazał w treści wywiadu, że w miejscu jego wykonywania, pod adresem P. ul. (...) 13/21 zastano skazanego i jego ojca S. i na podstawie rozmowy z nimi ustalono, że skazany nie nadużywa alkoholu i prowadzi spokojny tryb życia. W rodzinie nie występują dysfunkcje, ani zjawiska patologiczne. Skazanego z ojcem i siostrą B. G. łączą wzajemne duże więzi emocjonalne. Skazany poza pracą większość czasu spędza w miejscu zamieszkania. Nie utrzymuje kontaktów przestępczych. Skazany twierdzi, że przeciwko niemu nie toczą się obecnie żadne postępowania karne i przygotowawcze. Ponadto ustalono, że aktualnie realizuje kary ograniczenia wolności do kilku spraw karnych. Łącznie do przepracowania na cele społeczne ma ok. 400 godzin. Z czego jak twierdzi do tej pory przepracował około 170 godzin. Kara realizowana w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w P.. Według treści kwestionariusza wywiadu środowiskowego ojciec skazanego stwierdził, że skazany pomaga mu w prowadzeniu gospodarstwa domowego i stara się partycypować w kosztach utrzymania mieszkania. Pozytywnie wypowiada się o skazanym. Sąsiedzi nie wypowiadali negatywnych opinii na temat zachowania się K. K. (1).

/dowód: wywiad kuratora z dnia 18 lutego 2018 roku, k. 81/

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny w brzmieniu nadanym w/w ustawą, tj. obowiązujących do dnia 1 lipca 2015 roku, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie w/w ustawy chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Sytuacja opisana w zdaniu drugim przytoczonego powyżej przepisu zachodzi właśnie w przedmiotowej sprawie. Po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, tj. po dniu 15 lipca 2015 roku wobec skazanego K. K. (1) zapadły bowiem dwa wyroki. Pierwszy w sprawie Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 30 listopada 2015 roku, w sprawie o sygn. akt X K 844/15 i kolejny Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2016 roku, w sprawie o sygn. akt XI K 663/15, w związku z czym zaszła potrzeba orzeczenia kary łącznej. W konsekwencji w niniejszej sprawie zastosować należało przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w ich brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk wydanie wyroku łącznego może nastąpić wówczas, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Z kolei art. 85 kk stanowi, iż w razie, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary wymierzone i podlegające wykonaniu.

Kary podlegające wykonaniu to kara „podlegająca wykonaniu w całości lub w części” to taka kara, która ma zostać wykonana, lecz jeszcze wykonana nie została, tj.

- kary wymierzone nieprawomocnie za pozostające w wieloczynowym zbiegu przestępstwa (podstawa orzekania kary łącznej w wyroku skazującym),
- kary wymierzone prawomocnie za pozostające w wieloczynowym zbiegu przestępstwa, co do których nie uruchomiono procedury ich wykonywania,
- kary wymierzone prawomocnie za pozostające w wieloczynowym zbiegu przestępstwa, z których w stosunku do jednej rozpoczęto procedurę wykonywania. Jednak nie została ona ukończona.

Nie jest karą podlegającą wykonaniu:

- ta, którą skazany faktycznie w całości odbył (kara w całości wykonana),
- ta, której skazany wprowadził w całości faktycznie nie odbył, ale określony przepis wprowadza fikcję prawną, nakazującą przyjmować, że kara ta została w całości wykonana
- ta, której wykonanie uległo przedawnieniu
- ta, która została w całości albo w pozostałej jeszcze do odbycia części darowana w ramach aktu (...),
- kara ograniczenia wolności, z której reszty sąd zwolnił skazanego na podstawie art. 83 k.k., uznając ją za wykonaną,
- kara pozbawienia wolności, z odbycia reszty, której skazany został warunkowo zwolniony chyba że warunkowe zwolnienie następnie odwołano (jest karą podlegającą wykonaniu aż do upływu okresu próby i dalszych 6 miesięcy).

Przepis art. 90 § 2 k.k. stanowi z kolei, że sąd stosuje odpowiednio przepisy o karze łącznej również w razie orzeczenia za zbiegające się przestępstwa pozbawienia praw publicznych, zakazów lub obowiązku tego samego rodzaju.

Wymiar kary łącznej został określony granicami od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Z kolei zgodnie z art. 569 § 1 i art. 570 k.p.k. Sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego lub prokuratora, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów.

Zgodnie z w/w przepisami w niniejszej sprawie połączeniu podlegają jednostkowe kary ograniczenia wolności i kara pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie **XI K 811/14**, wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie **XI K 844/15** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2016 r. w sprawie **XI K 663/15**, a także jednostkowe środki karne w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie **X K 811/14** i Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2016 roku sygn. akt **XI K 663/15**.

W świetle obowiązującej zasady wyrażonej w art. 85 kk nie podlegają łączeniu pozostałe kary oraz środki karne orzeczone wobec skazanego wcześniejszymi wyrokami.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. i 87 § 1 k.k. w przedmiotowej sprawie granice kary łącznej pozbawienia wolności, w wyniku połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami **XI K 811/14**, **XI K 844/15**, **XI K 663/15** wynoszą od 6 miesięcy pozbawienia wolności do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie natomiast z treścią przepisów art. 90 § 2 k.k., art. 85 § 1 i 2 k.k. i 86 § 1 k.k. Sąd łącząc środki karne w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej orzeczone wyrokami **X K 811/14** i **XI K 663/15** mógł wymierzyć wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości od 5000,00 złotych do 5200,00 złotych.

Przy wymierzaniu skazanemu kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym istotne znaczenie ma związek czasowy, podmiotowy i przedmiotowy przestępstw, za które wymierzono jednostkowe kary i środki karne podlegające łączeniu oraz zachowanie skazanego już po wydaniu wobec niego wyroków objętych następnie wyrokiem łącznym.

Przy określaniu wymiaru kary łącznej w przypadku połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności Sąd zastosował zasadę częściowej kumulacji, Sąd kierował się tym, że skazany dopuścił się przestępstw, które pozostawały w dość bliskim związku czasowym. Sąd miał również jednak na uwadze opinię jaką posiada on w miejscu swojego zamieszkania oraz fakt, że nikt z sąsiadów nie przedstawiał negatywnej opinii na jego temat. Istotnym był również fakt, że według informacji zawartych w treści kwestionariusza wywiadu kuratora sądowego nie nadużywa on alkoholu i prowadzi spokojny tryb życia, co ma szczególne znaczenie biorąc pod uwagę fakt, że dwa z czterech czynów, za które został skazany zakwalifikowane zostały z art. 178a § 1 k.k.

W świetle, zatem całokształtu zaprezentowanych powyżej okoliczności podmiotowych i przedmiotowych odnoszących się do skazanego, Sąd doszedł do przekonania, że przyjęty wymiar kary łącznej, którą Sąd w zakresie łączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności określił na 10 miesięcy pozbawienia wolności, zaś z zakresie połączenia jednostkowych środków karnych w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej na świadczenie w wysokości 5000 złotych, stanowi wyraz racjonalnego wyważenia kompromisu pomiędzy dyrektywami wymiaru tych kar, wynikającymi z zasad absorpcji, kumulacji oraz asperacji. Tak ukształtowane rozstrzygnięcie o karze łącznej czyni, bowiem zadość potrzebom wynikającym z prewencji indywidualnej i generalnej, w aspekcie sprawiedliwego karania sprawcy. W tej sytuacji, w ocenie Sądu, rozstrzygnięcie o karze łącznej jest zgodne ze wszelkimi dyrektywami odnoszącymi się do ich wymiaru, określonymi w dyspozycji przepisów art. 86 § 1 k.k. i art. 53 k.k. W przypadku łączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności Sąd wybrał, bowiem rozwiązanie pośrednie. Zastosowanie zasady absorpcji byłoby zdaniem Sądu nieuzasadnione i mogłoby być odebrane przez skazanego i jego środowisko, jako wyraz pobłażliwości dla sprzecznych z prawem zachowań skazanego, tym bardziej, że o wymierzona kara łączna pozbawienia wolności jest zdaniem Sądu stosunkowo łagodna, albowiem została znacznie obniżona (tj. o 6 miesięcy w przypadku kary łącznej pozbawienia wolności w stosunku do jej wymiaru w przypadku zasady kumulacji). Łącząc z kolei orzeczone wobec skazanego jednostkowe środki karne w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej Sąd zastosował zasadę absorpcji, czyniąc tak mając na uwadze przede wszystkim fakt, że górna granica wysokości świadczenia pieniężnego wynosiła 5200 złotych zaś dolna 5000 złotych oraz pozytywna opinię skazanego wśród członków rodziny oraz brak opinii negatywnych w środowisku w którym zamieszkuje.

Podkreślić przy tym należy, że na wymiar kary łącznej nie ma wpływu ani stopień zawinienia z jego funkcją limitującą, ani stopień społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw. Sąd podzielił pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z 25. X. 1983 r. (IV KR 213/83, opubl. OSNKW z 1984 r., nr 5-6, poz. 65), że „wydając wyrok łączny, sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważenia tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach (...). Postępowanie bowiem, co do wydania wyroku łącznego nie spełnia funkcji kontrolno – rewizyjnych w stosunku do poprzednio wydanych orzeczeń, nie może więc dotyczyć tego, o czym prawomocnie rozstrzygnięto w tychże wyrokach”. W związku z powyższym także w niniejszej sprawie przy wymiarze

kary łącznej Sąd nie kierował się okolicznościami uwzględnionymi już wcześniej przy wymiarze kary w poszczególnych sprawach.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw na mocy art. 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 87 § 1 k.k., art. 89 § 1b k.k. połączył K. K. (1) kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności wymierzone skazanemu wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie **XI K 811/14**, wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie **XI K 844/15** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2016 r. w sprawie **XI K 663/15** i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy zastosowaniu zaś art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw na mocy 569 § 1 k.p.k., art. 570 k.p.k., art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu K. K. (1) jednostkowe środki karne w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie **X K 811/14** i Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2016 roku syg. akt **XI K 663/15**, w ich miejsce wymierzając środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 złotych.

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie, albowiem nie podlegały one łączeniu.

Na przepisów wskazanych w punkcie IV wyroku Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie przejmując je na zasadzie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. na Skarb Państwa.

SSR Grażyna Kamińska